

HOROKLUB

PARDUBICE

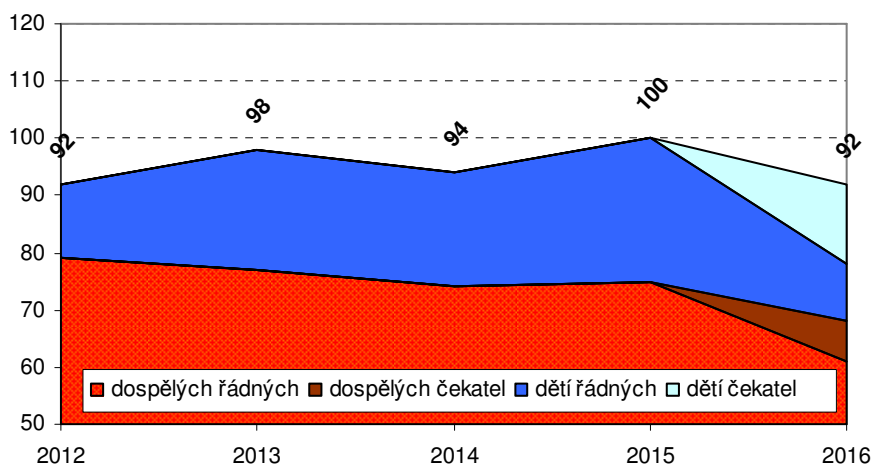
ROČENKA 2016

Obsah

Členská základna.....	1
Lezecké výkony.....	2
Metodika.....	3
50 věží.....	3
Společenské akce 2016.....	4
Plánované akce 2017.....	7
Členské schůze a výbor.....	8
Chalupa.....	8
Články, reporty.....	9

Členská základna

Počet členů 92, z toho 24 dětí. Řádných členů 71, z toho 10 dětí. Ostatní jsou čekatelé. 72 členů bylo zároveň členy ČHS (z toho 7 současně AV). V loňském roce bylo 100 členů, z toho 25 dětí (70 členy ČHS, z toho 11 současně AV). Oproti loňsku ubylo 21 převážně neaktivních členů a přibylo 7 nových členů a 6 starých členů, kteří neměli loni zaplacené členství. Počet členů se od roku 2012 pohyboval v rozmezí 92 až 100 členů. Členská základna je tedy relativně stabilní.

Výbor: Petr Řezka (předseda), Jáchym Kubeček, Martin Drátovský (hlavní metodik), Milan Hrdlička, Marcel Tlustoš, Jirka Přidal (práce s mládeží), Áňa Panochová.

Letos absolvoval kurz RCI Ašík, takže v oddílu máme už 6 instruktorů: **HAL** Jiří Přidal, Martin Drátovský, Kuba Matoušek, **RCI** Michal Aschermann, Anna Panochová, Petr Řezka. V procesu RCI je ještě Vojta Semík, který by měl dokončit příští rok.

Lezecké výkony

V oddílu je přibližně 16 lezecky aktivních členů. Je potěšující, že hlavní výkony, ať už co do obtížnosti, tak do objemu, podávají především mladí odchovanci. S přibývajícím věkem a rodinnými starostmi samozřejmě možností lezení ubývá, nicméně i někteří zkušení lezci zvládli několik kvalitních zejména horských výstupů.

Z uvedených aktivních lezců několik příkladů, abyste načerpali motivaci a měli zároveň přehled, na koho se obracet pro informace či si brát jako parťáka k různým lezeckým oblastem.

- Ašík vyzkoušel jedinou možnost lezení v Dánsku – Bornholm, kde ocenil Banana fingers (6a). Z hor pak skalní výstup na Pyramidu du Tacul (IV+, 8 délek) a francouzskou normálku na Mt. Blanc.
- Marťa začala lézt v Ádru a na Křížáku, kde dala třeba Cvičení s kužely (VIIIb). Zážitkem byla na druhém normálka na Starostu v Ádru a ještě v Teplicích Stroboskop (VIIIc) a Kalamárka (VIIIa).
- Lucína se věnovala hlavně studijně pracovním humanitárním cílům a byla věčná za přežití výstupu na Surya Peak v Nepálu, což je taková malá hromádka šutrů 5 145 mm. Objevovala terény v okolí Linze, lezla s Anun ve Španělsku a něco v Teplicích.
- Marťas měl přes loňské zranění paradoxně nejlepší lezeckou sezónu, nabral sílu a byl poprvé ve velkém Ádru, Příhrázích, na Boru, Rovišti. Dal nějaký VIIIc na pantáku (Coloradical, Tři debilové...), Křížový Kukučkyn VIIIb na Křížového krále, na Chrámovkách tahal i něco kolem VIIIb (Endoskop). Přešel taky boulder 7B na škovádě.
- Marbuel na jaře hodně lezl s Áňou ve Franekunjuře (např. Kastlhohe - Alterweg 7**) a v horách absolvoval stejné výstupy jako Ašík při výjezdu na Blanc.
- Verča se naučila žábu a ověřila si to v několika drsnějších dětských spárách v Ádru. Ve skaláku díky ztraceným lezečkám objevila netušené možnosti lezení bosky. Poprvé lezla v Lužickéjch, v Ostrově, na Drábkách a v Příhrázích, na Bišíku, v Teplickejch, v Srbsku, v Labáku, na Černé Studnici a na Bořni. Cení si například Jihozápadní cesty VII na Velikonoční věž ve Skaláku, Údolního koutu VIIa na Zdenčinu věž v Ostrově, Rozporuprázdné VI na Princeznu v Ádru, protože to nevzdala, JZ spáry 5+ na Sokolík v Teplicích, Tomášky V na Hrocheho v Ádru, Punt'ovy spáry VIIIb na Podmokelskou a Mězlovky VI na Maják
- Blek, nově přestoupivší do oddílu, byl letos v horách jen na zimní přechod Nizkých Tater, na skalách nebyl morál nebo čas, takže si užíval hlavně sedmičky až VIIIa.
- Řezin letos spíše objevoval lokální oblasti kolem Jablonce – Na dopadu, Černou Studnici, Ještěd, Vajoletky u Křížan, Obrvégry a Havran, vesměs cesty do VII.
- Petr lezl v Labáku na Španělskou botu Arénu (VIIc), na Malou baštu Hezkou Inu (VIIc) a nejvíc se vybál ve Skaláku na Maják Hranou zapadajícího slunce (VII).
- Tom vyzdvihl vrchol Dent Blanche (IV, asi jedna z nejhezčích 4000+ hor co šel), Augille de la Tsa (krásná špička nad zbytkem hor, 3600 mm, asi IV).

Z oddílových výjezdů proběhla skialpová expedice původně zamýšlená do Švýcarska, vzhledem k nepříznivému počasí přesunutá na Silvrettu, ale nakonec nás bylo všech pět rádo, že jsme se bez jediného vrcholu vrátili ve zdraví domů. Viz samostatný článek.

Úspěšnější byla pozvánka od Áni semestr trávící v Regensburgu na lezení v Juře, kde se postupně vystřídalo několik skupinek.

Poslední společnou akcí byl výlet čtveřice do oblasti Mont Blanc. I přesto, že se nepodařil hlavní cíl výpravy, šlo o vydařenou akci. Viz samostatný článek.

Jezdíme do skal a do hor společně. Rozsah obtížností a zkušeností s různým charakterem skal a cest je značný. Každý si může najít partáka, který ho vezme někam, kde to zná, a kterého může on sám obohatit o své zkušenosti.

Po loňském jednom vážném zranění přišlo letos zlepšení v podobě dvou jenom lehkých. Doufejme, že v příštích letech se nám vyhne i to.

Metodika

Podařilo se uspořádat 4 metodické akce.

Metodické akce se vyznačovaly na oddílové poměry celkem slušnou účastí v zimním období, o letní obecnější témata zase takový zájem nebyl. Dalo by se říci, že zájem ze strany instruktorů byl skoro vyšší, než zájem ze strany ostatních členů ;)

Povzbudivé nicméně je, že všichni účastníci vyjadřovali jen spokojenost s osobním přínosem. Nespokojenost si zatím nikdo vyjádřit nedovolil ;)

Přesto prosím všechny členy, aby se podělili o témata, která by rádi do metodiky zařadili, a apeluji na účast na metodických akcích, protože opakování je matka moudrosti. Máme v oddílu několik instruktorů proškolených lektory ČHS, mnoho zkušených lezců i několik nováčků. Jen sdílením zkušeností je možné posunout dále sebe a ostatní.

Zprávy z metodických víkendů viz samostatné reporty.

50 věží

Dlouhodobá akce, horolezecká maturita. Vylez 50 věží v několika vybraných oblastech, aby ses naučil něco o lezení a o sobě. Výstupy se počítají od roku 2015. Podrobné podmínky na webu.

Pro představu o výkonech řadících se do 50 věží a zejména pro motivaci ostatním uvádím několik nadějných maturantů. Uvedeny jsou počty přelezaných věží a za lomítkem počet oblastí. Nejdůležitější jsou samozřejmě povinné oblasti, ve kterých je nutné nasbírat nejvíce věží, ale současně také přelézt rozličné oblasti.

	povinné obl. (min. 35 / 7)	výběr – písk. (min. 2 / 2)	výběr – nepísk. (min. 4 / 4)	celkem
Petr	31 / 5	-	-	31+
Verča	19 / 6	10 / 3	5 / 4	34
Áňa	17+	-	-	17+
Marťas	16 / 4	15+ / 1	5+ / 2	36+
Ašík	10 / 3	-	-	10+
Řezin	3 / 2	20 / 2	7 / 2	30
Marbuel	1 / 1	16+ / 2	-	17+

Tak doufejme, že se nám první maturanti pomalu blíží do finále. Byl bych rád, kdyby se v příštím roce podařilo uspořádat nějaké „objevitelské“ výpravy do ne obvyklých oblastí. S jednou z oblastí by mělo napomoci i Lezecké zápolení.

Společenské akce 2016

- 9.-10.1. Zimní metodika** Zimní metodika s důrazem na skialpy, laviny a jiné zimní radosti.

Na metodice byla solidní účast cca 10-12 frekventantů. Instruktoři se snažili, abychom byli všichni vytaženi z trhliny a nalezeni pod lavinou. Nadto se upletlo několik metrů svetrů.

No byl to náročný víkend, kolem Vrátu to lavinama jen hvízdalo a ani byste nevěřili, kolik zrádných trhlin je v dosahu.

Video záchrany z trhliny na hřebeni Suchých skal a fotky dostupné na stránkách.

Viz samostatný report.

- 14.-17.1. Švýcarské skialpy** Prodloužený víkend na skialpech po švýcarských winterraumech.

Zamýšlená lyžařská akce, které se zúčastnilo 5 lyžníků. Bohužel hlavní náplní nakonec bylo vyvarovat se za snížené viditelnosti a otravného větru těch nejvíce rizikových partií přilehlých nestabilních svahů, což se ne vždy dařilo. Nicméně se ukázalo, že v bezpečnosti byla ještě určitá rezerva a nic nás nezasypalo ;)

Viz článek od Michala.

- 19.-20.3. Březnovky** Tradiční březnové slavnosti.

- 15.-17.4. Metodika - první pomoc** Základy první pomoci, záchrana ve skalním terénu.

Vyšetřovali jsme a zachraňovali do totálního vyčerpání, a to

- staří i mladí.*
- Bylo to super, moc díky všem zúčastněným a hlavně a zejména zkušeným instruktorům a svítícím pannám.*
- Viz samostatný report.*
- 29.-1.5. Rudé řítě** Cyklovýlet z Hřenska na Vráť.
- 13.-15.5. Frankenjura** Lezení ve Frankenjuře.
- 21.-22.5. Brigáda** *Sešla se spousta nadšených pracantů a udělala se ještě daleko větší hromada práce. No, za vše mluví to, že se muselo jet ještě pro jeden soudek. Všem obrovský dík, chalupa se zase posunula o kus dopředu.*
- 4.-5.6. Skalní metodika** Metodický víkend se zaměřením na správné a bezpečné lezecké činnosti nejen na nadcházející horoškolce. Jištění, slaňování, dopomoc druholezci vzhůru i dolů.
- Dráták vše skvěle vysvětlil a předvedl a my si to všechno vyzkoušeli. Správné jištění, používání materiálu a standování pro nikoho již nebude problém.*
- Viz samostatný report.*
- 12.-18.6. Horoškolka na skalách - Vráť** Tradiční akce pro děti a jejich instruktory.
- Horoškolka proběhla pro cca 23 dětí. I přes nepřízeň počasí se podařilo dvě odpoledne strávit na skalách a spoustu dalších důležitých věcí procvičit na půdě. Nadto se vyvedlo několik průzkumných výprav po okolí, absolvovala spousta her a průstup tajemné štoly.*
- Viz Jirkův report.*
- 17.-23.7. Horoškolka Tatranská** Tradiční horská horoškolka. Letos na Brnčále, tam se dobře leze a taky vaří.
- Viz Jirkův report a Ašíkův článek.*
- 10.9. Lezecké zápolení** Třetí ročník první lezecké soutěže na Suškách.
- Třetí ročník je za námi a vyznačoval se rekordní účastí pěti dvojic. Výkony byly ovlivněny mírou motivace a zdravotním stavem. Některým se po nešťastné volbě první cesty již nepodařilo vylízt ze zranění natolik, aby byli schopni podávat celodenní vrcholné výkony, další sváděli nedostatek síly na přečkané nemoci, některým se moc nechtělo vstávat a jiní měli kocovinu. Sluníčko ale svítilo, voda z nebe nepadala a teplota byla akorát. Lepší podmínky jsme si opravdu nemohli přát. :)*
- Vítězem se stala dvojice Black+Dráták s 15 vylezenými*

cestami.

1. *Dráček a Blek (13 věží, 15 cest, 156b.)*
2. *Marťas a Ašík (8 věží, 13 cest, 120b.)*
3. *Áňa a Marbuel (6 věží, 6 cest, 60b.)*
4. *Řezin a Světlana (5 věží, 5 cest, 52b.)*
5. *Zdenda a Olga (2 věže, 2 cesty, 17b.)*

Viz příložený protokol vítězů.

Pro příští rok byla vybrána oblast Tisé. V případě očekávané nepřízně počasí bude přesunuto do Jizerek.

8.-9.10. Říjnovky

Říjnové slavnosti – běh, pivo, zpěv.

Navzdory počasí byla účast kvalitní. Běželi děti, mladí i starší;) Všechny trasy byly inovované. I zlí jazykové ocenili jejich krásu a uvidíme za rok, zda zůstanou tyto trasy stabilizované.

Vítězem se stal díky velkému náskoku z běhu Svobodák,

Po závodě následoval společenský večer, který korunoval Prckův narozeninový kolenodort pro oslavence.

Viz příložená výsledovka.

15.-16.10. Horská metodika

Metodická akce zaměřená na vícedélkové a horské lezení. Tentokrát na Bořni, abychom se pohybovali ve velehorském prostředí.

Sobotní počasí vyžadovalo celé muže i celou ženu. V neděli jsme naopak v odpoledním teple stěží odráželi nálety tisíců kusů nadržovaných berušek. I nejzkušenější z borců přiznal: "To jsem ještě nezažil." A dodal: "vole."

Na kurzu byl mírný převis instruktorů nad frekventanty, nicméně i instruktoři si musí své vzdělání doplňovat a prohlubovat.

Něco jsme se naučili, ve skalách procvičili a navíc si i parádně zalezli ve velehorském terénu bořeňských skal.

Viz samostatný report.

12.-13.11. Poslední slanění

Tradiční zakončení lezecké sezóny s prezentacemi z cest, soutěží o výstup roku, soutěží fotografií a gulášem ;)

Na Slanění byli členové stručně seznámeni s dním v oddíle v uplynulém roce. Na podrobnější report si musí počkat na ročenku, která bude všem zaslána v prosinci mailem.

Proběhla soutěž o nejlepší fotografii. Sešlo se pěkných

24 kousků, ze kterých byla jako nejlepší ohodnocena Áni fotka z výstupu na Mt. Blanc.

Následovala prezentace z letošního oddílového výstupu na Mt. Blanc, kterou doplnil Jirka fotografiemi z historického oddílového výstupu tamtéž a ještě na Matterhorn.

Jirka Tlustoš uvařil opět skvělý guláš a jubilantovi Dádovi byl předán dar, který opět potěší nejen jeho sedací partie ale obohatí i chalupu.

Plánované akce 2017

Plánované akce jsou v obdobném rozsahu jako v letošním roce a v podobných termínech. Detaily, aktuality a předpokládané termíny jsou dostupné na webu.

13.1.-15.1.	Zimní metodika	Zimní metodika tentokrát zaměřená na zimní lezení a ledy, pokud budou podmínky. Procvičíme opět i práci s pípáky. Předpoklad konání na chatě Tomka v Jizerkách.
2.-5.3.	Zimní Tatry	Zimní lezení v Tatrách – pravděpodobně Zbojanda.
17.-19.3.	Březnovky	Tradiční březnové slavnosti.
21.-23.4.	Metodika - první pomoc	Metodika první pomoci a záchrana ve skalním terénu. Důraz bude opět kladen na život zachraňující úkony, ale program bude doplněn, aby se účastníci loňského kurzu dozvěděli zase něco nového.
dub./kvě.	Rudé řitě	Cyklovýlet z Hřenska na Vráť.
19.-21.5.	Brigáda	
9.-11.6.	Skalní metodika	Metodický víkend zaměřený na správné a bezpečné lezecké činnosti nejen na nadcházející horoškolce. Jištění, slaňování, dopomoc druholezci vzhůru či dolů.
11.-17.6.	Horoškolka na skalách - Vráť	Tradiční akce pro děti a jejich instruktory. Skalní lezení na Suškách a spousta další zábavy.
1.-8.7.	Horoškolka Tatranská	Horská horoškola ve Vysokých Tatrách. Určena pro absolventy horoškolky skalní.
8.-10.9.	Lezecké zápolení	Čtvrtý ročník lezecké soutěže. Tentokrát se koná v Tisé, protože Sušky máme docela dost oblezené. V případě nepřízně počasí přesun do Jizerek.

- 6.-8.10. Říjnovky** Říjnové slavnosti – běh, pivo, zpěv.
- 13.-15.10. Horská metodika** Metodická akce zaměřená na horské a vícedélkové lezení. Opět na Božni nebo v jiné velehorské lokalitě.
- 10.-12.11. Poslední slanění** Tradiční zakončení lezecké sezóny s prezentacemi z cest, fotosoutěží a gulášem. **Letos se od 14h podává pod Vlajkovou na zahřátí teplý svařák.**

Členské schůze a výbor

Výborem byl schválen seznam řádných členů a seznam členů, kteří mají právo půjčovat si klíče od chalupy. Tyto seznamy jsou online aktualizované na webu po přihlášení.

Výbor schválil, že školitelé a jejich rodinní příslušníci neplatí na metodických akcích pořádaných na chalupě příspěvek na energie a údržbu. Toto se týká i instruktorů na horoškolce.

Chalupa

Podarilo se zrekonstruovat koupelnu. Na konci minulého roku byl hlavní rozsah prací proveden dodavatelsky a v letošním se od začátku roku až po brigádu dokončovaly různé drobné či významné dodělávky svépomocí. Vzhledem k tomu, kolik času dodělávky zabraly, ještě že bylo hlavní dílo provedeno dodavatelsky. Každopádně koupelnu již máme krásnou a novou na úrovni 21. století. Při té příležitosti se Macíno přimluvil, aby příště byly větší investiční akce plánovány na počátek roku z důvodu lepšího řízení cashflow. Tak snad příště:)

Na brigádě byly provedeny zejména následující činnosti:

- Dodělávky koupelny do úplné krásy.
- Úprava kuchyňské linky do úplné krásy. Nová deska, změna dispozice, nátěry.
- Srovnání a zpevnění parkovací plochy před chalupou, aby nedocházelo k jejímu pravidelnému rozhrabání. Zpevnění pomocí georochože, vyrovnání a osetí.
- Zpracování mnoha tun dřeva, úklid dřevníku.
- Jarní úklid chalupy.
- Zušlechtění zahrádky.

Po brigádě byla ještě dodělána spousta další práce, za kterou vděčíme především Tomovi.

- Různé dovyčtyávky kolem kuchyňské linky.
- Různé dovyčtyávky kolem koupelny.

- Regály a celkové zvelebení kůlny.

Články, reporty

Skialp Silvretta 2016 (od Michal)	9
Horoškolka na Vráťě (Jirkův report)	13
Zpráva o Tatranské horoškolce 2016 (Jirkův report)	16
Tatroškolka 2016 u Zeleného Plesa (od Michal).....	17
Aig. Tré la Tête, Pyramide du Tacul, Mont Blanc (od Drát'ák).....	21
Zápolení 2016.....	27
Výsledky Říjnovek 2016	28
Reporty z metodických akcí	29

Skialp Silvretta 2016 (od Michal)

Za tomem na skialp do Švajcu? tak určitě...

Ještě před Vánocema domlouváme lokalitu – Tom nám chce ukázat nějaké pěkné Švýcarské čtyřtisícovky. Všichni se na to těšíme a když už máme vytisknuté mapy a naplánovanou cestu na Konkordiahutte, podstatně se zhoršuje lavinové nebezpečí i předpověď počasí. Otáčíme tedy na Rakouskou Silvrettu, kde by to mělo být o chlup lepší. Na parkáč u lyžařského střediska dorážíme asi v jednu, stavíme stany a uléháme. V noci nás těší zvuky sněžných děl a pak taky nějaký odjíždějící rolbař, který při pohledu na naše stany začal vykřikovat „Oh my god“. Ráno se potkáváme s Tomem a sme tedy kompletní – Tom, Drát, Řezin, Marbouš a já. Vyrážíme směr Silvrettasee.

Vyrážíme

Cesta je prorolbovaná a tak to jde dobře, i když některým samozřejmě lépe – ti na nás pak musejí čekat. Chvíli se ohříváme v chťě Piz Buin a pak vyrážíme okolo přehrady směrem na Wiesbadener Hutte.

Okolo přehrady

Cesta se pěkně klikatí a občas i trochu křupe.

Klikatí se

Za přehradou stoupáme a držíme se spíše letní cesty než zimní. Je tam hodně kamenů a celkem málo sněhu, takže pásy trpí. Zdá už se nám to všem dost nekonečný, my s Honzou zůstáváme trochu pozadu a to nám ušetřilo i nějaký metry slepých uliček. Na chatu dorážíme už dost vyčerpaní a chvíli před tmou. Zatápíme, děláme věcu a doufáme v lepší počasí na další den.

Dorážíme na chatu

To se bohužel neděje a tak po snídani ještě vyčkáváme a když se trochu zlepší viditelnost vyrážíme směrem Grunne Kuppe.

K ideálním podmínkám je daleko

Ani tohoto drobného vrcholu však nedosahujeme a za nějaké dvě hodinky už se zase hřejeme v chatě.

Zase v chatě

Odpoledne ještě podnikáme jedno vyvenčení a děláme alespoň pár oblouků nad chatou. Podmínky mají k těm ideálním dost daleko.

Ráno rozhodujeme o sestupu, počasí se netváří o nic líp než předchozí den a tak balíme, uklízíme a vydáváme se dolu o den dřív než jsme plánovali. Nijak valný sjezd to není. Tentokrát volíme zimní cestu okolo potoka, který dvakrát přecházíme po sněhových mostech. Ty nakonec vydržely všech pět účastníků zájezdu. Přecházíme přehradu a na Chatě Piz Buin dáváme Leber-Knödel-Suppe.

Docházíme k chatě Piz Buin

Cestou k autu se probíjíme sněhem – moc to nejede a ani to není moc skopce a tak jsme pak všichni rádi že už jsme dole.

Díky všem za akci!

Michal

Horoškolka na Vráťě (Jirkův report)

Týdenní soustředění dětí na skalách, pořádané Horolezeckým klubem Pardubice 42 ve spolupráci s Hobby centrem Praha 4 se uskutečnilo ve dnech 12. – 18. června 2016.

Místo uspořádání : Dům-chalupa Horolezeckého klubu Pardubice, Koberovy-Vráť č. 6, Železný Brod.

Počet dětí celkem 22 a 3 malé děti, které se zúčastnily jen části sportovního programu. V příloze je seznam účastníků, všechny děti v horolezeckém programu jsou členy ČHS, ať už v pardubickém nebo pražském oddíle. Počet dospělých instruktorů byl 10, někteří pracovali omezenou dobu převážně ze studijních důvodů.

Vedoucí akce: Ing. Jiří Přidal, CSc., instruktor horolezectví HAL (č. 05071). V instruktorském sboru byli mladí účastníci předchozích „Horoškolek“, kteří v letošním roce absolvovali nebo byli vysláni na školení instruktorů ČHS : Anna Panochová, Petr Řezka, Michal Aschermann, v části programu Vojtěch Semík, což máme za potěšující vývoj.

V programu byly : a) pro nejmladší hry, výlety do okolí, bodovací soutěž, vyprávění o horách a první výstupy na skalách. b) pro mladé lezce základy horolezectví, soutěže v horolezeckých dovednostech, výstupy ve skalách se zaměřením na horolezeckou techniku v horách ČHS s využitím metodických pokynů ČHS. Záměrem bylo připravit i schopné zájemce pro výstupy v horách a připravit mladé družstvo pro účast na Tatranské horolezecké školce, kterou oddíl pořádá ve Vysokých Tatrách, letos na Chate při Zelenom plese. Zúčastní se 7 absolventů letošní školky.

V metodickém programu byl nácvik horolezeckých technik – slaňování, jištění, zachycování jednoduchých pádů. Lezecký program byl zčásti omezen špatným počasím (denně namočené skály), takže k výstupům se podařilo využít prakticky jediný den.

Pokusili jsme se přispět k utváření správných etických vztahů k horolezectví zařazením večerních vyprávění našich zkušených horolezců: Františka Hoška o Elbrusu, Jiřího Přídala o Gestole, Vladimíra Černíka o Alpách. Tyto večery měly u dětí úspěch.

Stručný program:

12. 6. Příjezd dětí, organizační záležitosti

13 .6. Metodika v „tělocvičně“ jištění, uzly, slaňování, soutěžní přezkoušení

14. 6. Prohlídka Suchých skal, slanění od kruhu v severní Vlajkové, zahájení „Velké etapové hry“, trvající po celý tábor. Večerní vyprávění.

15.6. Metodika v tělocvičně: jištění prvolezce, chytání pádu spolulezce, (poloviční lodní uzel !!). Instruktaž v resuscitaci : MUDr., Markéta Floriánová, praktický nácvik na modelových pannách

16. 6. Návštěva Sklářského muzea v Železném Brodě, velmi se líbila, možnost navlékání korálků, zkoušek s historickými stroji. Večer ale sušení zcela promočených účastníků. Soutěž v uzlování. Večerní vyprávění.

17.6. Krásné počasí, výlet do bludiště Kalich, odpoledne využita jediná možnost lezení na skalách z celého týdne (Vlajková věž, Malá a Velká plotna, Kazatelna, Kuttův roh aj.). Noční hra. Večer příprava“dortu instruktorů“ pro děti (průměr 65 cm),

18.6. Vyhodnocení, slavnostní zakončení Horoškolky, předání cen (část dodal Hudy sport Pardubice, část oddíl), předání a sněžení obrovského dortu, předání dětí rodičům.

Zajištění : Děti si platily náklady na cestu a potraviny, jídlo se připravovalo na chatě. Obětavě připravovala p. Renáta Ladová (včetně domácích koblížků) s obětavým přispěním ostatních , kteří měli právě čas .

Instruktoři nebyli odměňováni.

Zdravotní a hygienické zajištění: Ubytování bylo ve společných místnostech ve vlastních spacácích. Koupelna umožňovala každodenní (povinné) koupání v teplé vodě. Během akce nedošlo k žádnému úrazu ani k onemocnění.

Jirka

Fotky doplnil Řezin

Zpráva o Tatranské horoškolce 2016 (Jirkův report)

Tatranská horoškolka proběhla ve dnech 17. – 23. července 2016 na Chate pri Zelenom plese. Počet horolezců bylo 17, z toho 6 dětí, absolventů horoškolky na skalách na Vráťě. Vedoucí Ing. Jiří Přidal a Michal Aschermann, instruktoři ČHS. Mile podpořil dar Jirky Jiráčka, určený k letním aktivitám. Zájezd proběhl bez úrazů a účastníkům se líbil.

Letošní horoškolka byla naplánována na období stálého počasí, kdy je v Tatrách vhodné počasí pro lezení a teplé dny. Cesta byla svěřena žlutému rychlíku Regio Expres. K večeru jsme se dopravili do Tatranské Lomnice a již cestou bylo vidět, že Tatry nejsou vidět. Hustá šed' mraků se valila již od Malé Fatry a v podhůří Tater se spustil začátek stálého počasí. Cestou do doliny nám šel naproti liják a proud čerstvé řeky v místě bývalé cesty. Vypadalo to, že boty už zachránit nepůjde a tak se sešlo 13 statečných před večerí v chatě. Zbývající čtyři fialovi Fialovi dojeli ráno s 15takilovou kosátkou, původně plyšovou, na ruksáčku...

Ráno se počasí ustálilo, děti se vypravily prozkoumat dno Zeleného plesa. Vrátily se o něco fialovější a šťastné z výsledků průzkumu. Smrkat začaly až čtvrtý den...

Večer průzkum Červené doliny a rozhodnuto vypravit se na Jastrabiu vežu hned ráno. Zdařilo až pozítří po usilovném obléhání. Ale už byly hory většinou vidět, vždycky ale na chvíli a jen některé a pro některé - a na ty byl zaměřen soustředěný útok. A tak se postupně zdařilo každý den něco :

Jahňací štít hřebenem s přímým doporučením strážce Tanapu, Kozí kopku a příslušný štít, hřeben Karbunklový s tradičně osudovým romantickým sestupem. Kus hlavního hřebenu od Kolového sedla přes Zmrzlou vežu na Kolový štít, který nás odměnil pohledem na skoro celý tatranský hřeben. Čertovo lákadlo, které určitě možná? vytáhne naše horolezce příště hřeben projít.

Třetí den se vypravila výzkumná výprava s botanickými záměry do Javorové doliny. Lesní loučky kývaly krásnými květy, pokaždé v různých enklávách. Javorová dolina s koulejšími se mlhami vzbuzovala představu o setkání s medvědy. A ona se splnila setkáním se skupinou medvědů, kteří se vynořili nad Polanou pod Muráňom. Byli z pravého dřeva...

Na závěr školky se odhodlali všichni odvážní sejít cestou přes Belanky k vlaku – a k haluškám na stanici v Tatranské Lomnici. Byly dobré a dobře se po nich ve vlaku spalo...

Jiří Přidal, vedoucí akce

Tatroškolka 2016 u Zeleného Plesa (od Michal)

Do Tater vyrážíme již otestovaným Žlutákem z Prahy a Pardubická sekce se přidává později. V ten moment mi stewardka cpe druhou vodu a když jí říkám že už mám z Prahy, naštěstí neřeší že moje jízdenka byla až z Pardubic. Zpoždění je letos jen drobné a tak se z Popradu dostáváme postupně do Smokovce a do Tatranské Lomnice. Poslední bus do Biele Vody už je dávno fuč a tak nezbývá než nastartovat pohory. Za stupňujícího deště postupně docházíme na chatu a za chvíli dostáváme teplou večeři. Na další den je předpověď nic moc, tak lezení ani neplánujem.

Proti proudu řek

V pondělí se předpověď naplňuje a za pořádného deště za námi na chatu přicházejí Tom a Fialovi. Abychom nebyli celý den na chatě, jdeme prozkoumat žlutou značku směrem na Jahňací štít, ale u Červených ples to otáčíme kvůli mlze a dešti. Na úterý se předpověď trochu zlepšuje a v plánu je velký hromadný nájezd na Jastrabku.

Hmla...

Já s Áďou, Mamutem a Terkou vyrážíme v předvoji – to aby Jastrabka ten nápor unesla. Skála je trochu mokrá, ale Mamut rozhoduje že lezeme. Trochu to klouže a tak Terežka i s Mamutem a ostatními otáčejí k Jastrabímu sedlu. Někteří ani nezačali lézt a už míří zpět na chatu. Pro mě s Áďou vede snazší cesta do chaty přes vrchol. Dáváme rychlou tyčinky na půl a scházíme dolů. Bohužel nenacházím tu správnou polici a taky díky mokrým plotnám se musíme zajistit. Bezpečně dorážíme do chaty a sušíme lano. Všichni jsou z počasí trochu otrávení a tak plánují výlet do Javorové doliny. Večer nás přijíždí navštívit Lucína a protože tomu chceme dát ještě šanci, plánujeme s Áďou, Petrem a Lucínou výstup na Kozí štít hřebenem.

Zatím to vypadá slibně

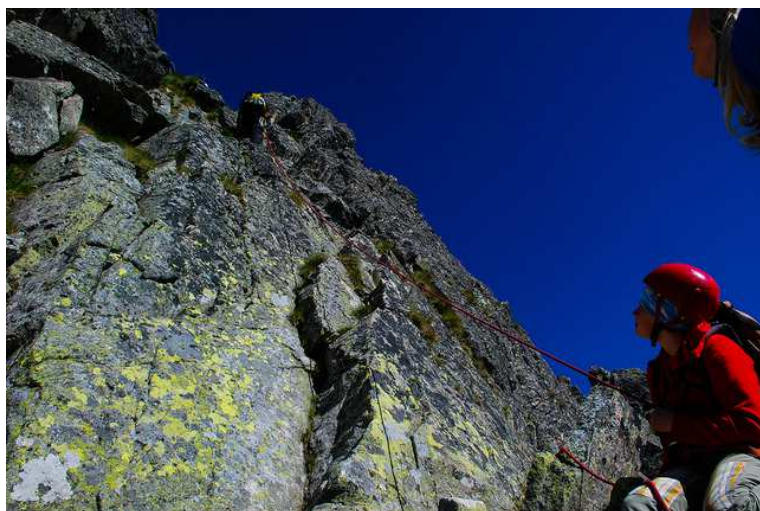
Ráno vypadá relativně pěkně a tak naše čtyřčlenná skupinka vyráží opět do Červené dolinky a ostatní směr Kopské sedlo. Počasí se ještě trochu zlepšuje a my snadno vystupujeme na Kozí

štít během necelé hodiny ze sedla. Ideální lehký a pěkný hřeben se nám líbil a i sestup šel najít snadno. Bez batohů ještě vyjdeme na Kozí Kopku a přemýšlíme co s načatým dnem. Nakonec vítězí nápad vyjít na Jahňací štít, kde nám chvíli zakrývají výhled mraky, ale postupně se roztahují a tak jsou i pěkné výhledy. Na chatu dorážíme okolo čtvrté a za chvíli dobíhá nadšená Mikina, která prý zvládla cestu z Bílé vody v polovičním čase než říkal rozcestník. Z výletu do Javorové doliny jsou všichni nadšení a v plánu je následující den věnovat lezení. Po bouřlivé diskuzi se utvořily 3 výpravy a to na Kolový štít, Jastrabku a na Karbunklový hřeben. Naše Karbunklová skupinka má největší otazník na sestupu.

Obsypaný hřeben

Ráno všichni vyrážíme vstříc pěknému dni. V hřebeni hodně obcházíme a tak jistíme jen asi dva úseky. Cestou vidíme Jirkovu skupinku na Zmrzlé věži jak si razí cestu ke svému cíli. Naše obavy se naplňují a sestup je docela nepříjemný a tak jsme rádi když konečně všichni dorážíme na pěšinku která vede do Kolového sedla. Dorážíme do chaty a Mamutova skupinka která lezla na Jastrabku už na nás samozřejmě čeká. Nakonec všichni netrpělivě očekáváme na zprávy z Kolového štítu. Skupinka se vrací po řetězech z Malé Zmrzlé doliny a my je sledujeme dalekohledem. Mají za sebou pěkný kus cesty a všichni se těší na večeri kterou dostávají akorát před zaklapnutím okénka. Výhled z Kolového štítu a Jirkův dokonalý výklad veškerých vrcholů které byly nebo nebyly vidět ale jentak nezapomenou.

Jistíme...

Další den se sprádají plány až ráno u snídaně. Petr vede výpravu na Jahňací štít z Kopského sedla a po návratu říká „To lezení jsme nějak nepotkali.“ a je trochu mrzutý ze zbytečně táhnutého lana. Já, Áďa a Verča se nakonec domlouváme na Puškášovu cestu na Žeruchovu věž. Nástup nacházíme dobře a pevná skála občas prorostlá klečí nám dává celkem snadný postup. Nejdřív leze první verča, pak zase já. Nakonec potkáváme i to jedno pětkové místo, kde trochu zpomalujem a holky to hravě přelézají v pohorách, zatímco já jsem si vzal lezečky už dole. Na vrcholu se fotíme a koukáme na sestup. Naštěstí jde vše dobře a tak jak je popsáno v průvodci – scházíme do sedla a pak kuloárem dolu až ke dvěma po sobě jdoucím slaněním. Lano se nám naštěstí neseká a tak sestupujeme na žlutou turistickou značku a dopřáváme si oběd. Na chťě pak plánujeme poslední den, který musí obsahovat i sestup z chaty a odjezd nočním vlakem domů.

Pevná skála občas zpestřená travou

Ráno vyráží naše čtyřčlenná skupinka na krátkou cestu cez knihu s cílem vrátit se před polednem. Cestu dáváme na tři délky a pak společně slaňujeme. Je to pěkné lezení, ale už to není typicky horská cesta. Martina s Žofkou lezou na naše doporučení na Kozí štít a ostatní se procházejí okolo chalupy. Na chatě přebalujeme batohy a s plnou polní se rozhodujeme pro cestu přes Plesnivec. Nikdo z nás si tu cestu nepamatoval tak dlouhou a tak jsme všichni rádi když dorážíme k chalupě kde si dopřáváme odpočinek. Dál pokračujeme po značce až do Tatranské Kotliny kde vyčkáváme na autobus. V nádražce v Tatranské lomnici vychutnáváme tradiční halušky a dáváme si koupel v místní stoce. Z Popradu ještě sledujeme nádhernou siluetu Tater, která je téměř bez mráčku. Žlutý vlak nás veze domů, přičemž většina z nás je nalámaných na sedačkách a já s Petrem ležíme v uličce. Petr před Pardubicema povídá: „To byl bivak...“ a já nemůžu než souhlasit.

V řadě za sebou...

Horoškolka se opět povedla a já doufám že se na té další znovu potkáme v dobré formě pro pěkné výstupy!

Díky všem zúčastněným,

Michal

Aig. Tré la Tête, Pyramide du Tacul, Mont Blanc (od Drát'ák)

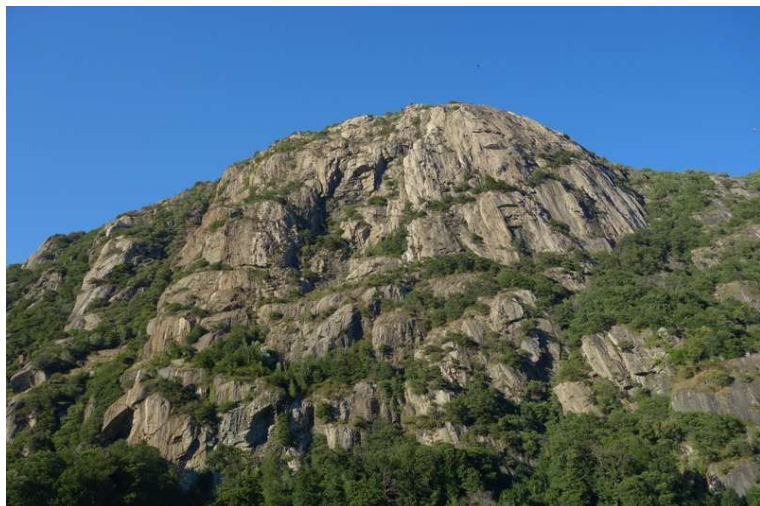
Po dlouhé době se mi podařilo domluvit výlet do oblasti Mont Blanc. Dlouho jsem uvažoval o výstupu ze západu nějakou ne moc často chozenou cestou. Odjíždíme tedy s Ánou, Marbuelem a Ašíkem a velkými plány směrem do Courmayeru i když vygooglené informace neslibují úplně pohodové lezení. Vzhledem k našemu stálému pobytu v nížinách a nezkušenostem některých účastníků zájezdu s větší nadmořskou výškou máme v plánu celkem poctivý aklimatizační postup a hned cestou spíme poblíž sedla Grant st. Bernard ve výšce cca 2100 m. Brzo ráno, v zimě a dešti, balíme stany a pokračujeme na sedlo. Snídáme v autě, venku padá déšť se sněhem. Dopoledne odjíždíme do Val Vény na jižní straně Mont Blancu.

Počasí není úplně ideální, ale i tak za občasných přeháněk šlapeme na bivak Rainetto (Petit Mont Blanc), který je ve výšce 3047 m. Na bivaku je 9 těsných míst k ležení a i když na večer doráží pětičlenná rodinka, tak se vejdem. Brzo ráno vyrážíme směr Petit Mont Blanc, ale jeho vrchol si necháváme na zpáteční cestu, a sestupujeme pomocí fixního lana na stejnojmenný ledovec zmrzlým suťákem. Přejichod ledovce je bez problémů a po překonání okrajových trhlin pokračujeme dále strmým svahem bez jištění až na východní vrchol Aiguilles de Tré la Tête 3895 m. Na celém kopci jsme úplně sami, paráda. Zpět sestupujeme stejnou cestou. Jediné nepříjemné místo je pak bahnito-kamenitý výšvih zpět na sedlo, který opatrně zdoláváme po jednom za pomoci fixu. I tak se to neobejde bez padajících kamenů. Relax v sedélku ještě obohatíme výstupem na malý vrcholek Petit Mont Blanc, odkud zkoumáme západní stranu Mont Blancu. Podmínky ve stěně a kondice teamu ale nevypadají ideálně, tak přemýšlíme o alternativním plánu. Dolů nepospícháme, protože chceme ještě kvůli aklimatizaci přespát na bivaku. Bohužel mezi tím na bivak dorazilo asi 10 lidí a další jsou na cestě, tak jsme nuceni ještě večer sestoupit až k autu.

Na restday sjíždíme do údolí omrknout nějaké sportovky. Pro moje oteklé nohy s puchýřema není lezení v lezečkách zrovna odpočinková záležitost, ale skála vypadá lákavě i v tom odpoledním vedru. Obtížnost nás trochu překvapuje a jelikož je ten restday, tak se po třech cestách raději jdeme ochladit do nedaleké řeky.

Na další den plánujeme s Michalem místní oblíbenou cestu Diretta al banana 5c (5a obl.) 280m, 9 délek. Áňa s Honzou lezou jinou cestu kousek vedle (Bucce d'arancia 5c (5b obl.) 280m, 9 délek). Pokud jste někdy toužili po vícedélkovém Drátníku nebo Palicích, tak tohle je ono! Pevná stěna z ruly nebo ortoruly, většina cest za 6a nebo 6b, luxusní lezení s velmi dobrým odjištěním a značením cest. A hlavně: nikde nikdo! Tato parádní oblast se nachází jihovýchodně od městečka Arnad v Itálii. Po zdolání vrcholu, sestupu, koupeli a dobrém jídle se vracíme na noc do Courmayeru na už ověřené parkoviště.

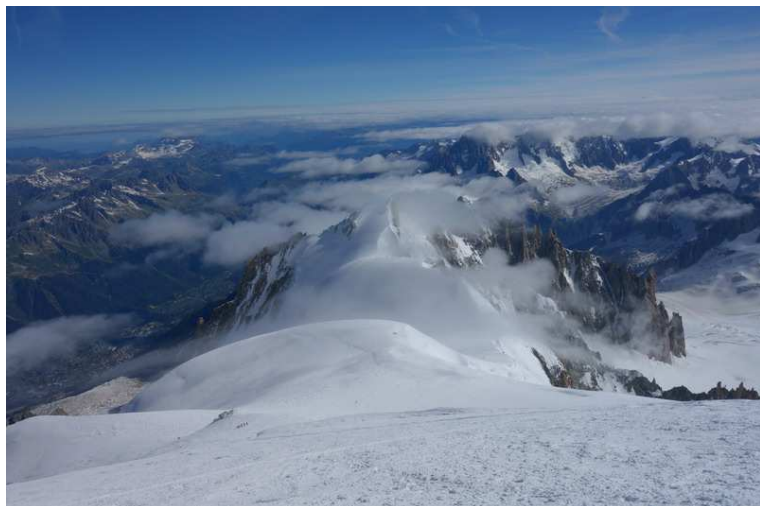
Následující den balíme věci na lezení a spaní na ledovci a přesouváme se přespat na konec cesty ve Val Ferret, abychom přespali co nejvýš (kolem 1800). Počasí není zrovna přívětivé, ale předpověď je slibná, tak brzo ráno vyrážíme na lanovku a vyjíždíme na Punta Helbronner novou otáčecí kabinou Skyway. Počasí se pomalu vylepšuje a my přecházíme ledovec do sedla Col du Midi, kde chceme zůstat několik nocí.

Na další den jsme si naplánovali skalní vystup na Pyramide du Tacul. Krásné lezení v pevné skále cca 250 výškových metrů. Cestu občas trochu hledáme a při slanění se nám 2× sekne lano, takže ke stanům se dostáváme až večer, což nám výrazně krátí odpočinek před výstupem na Mont Blanc. Vstávání odkládáme tedy „až“ na 2.hodinu ranní.

Asi ve 3:20 začínáme šlapat mým pomalým expedičním tempem směrem na Mont Blanc du Tacul a i tak se v mlze docela potíme. Stoupání je dlouhé, ale naštěstí v té tmě to není moc vidět, tak to jde celkem dobře, až na menší odbočku k vrcholu který se normálně obchází. Ale nejsme tu sami a zjišťujeme, že se musíme kus vrátit. Docela tu fouká a vrcholová část je dost zledovatělá, tak je slézání celkem opatrné. Pod vrcholem potkáváme Áňu s Marbuelem a společně se vracíme na správnou cestu.

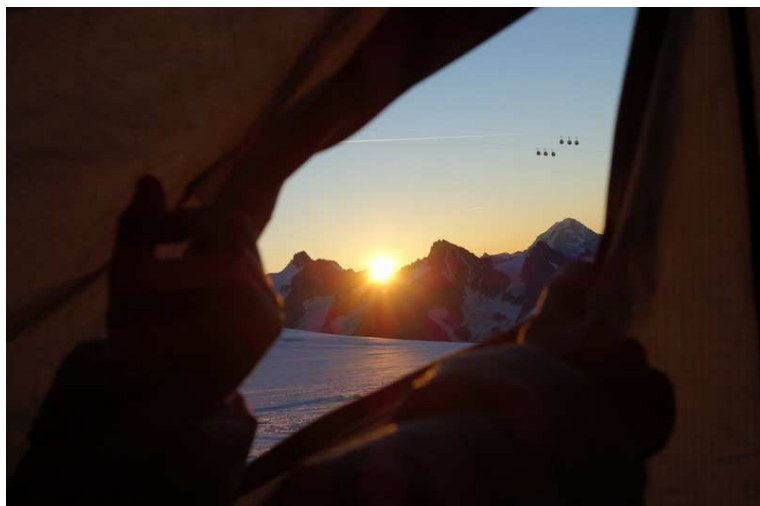
Další obtížnější úsek nás čeká při výlezu na hřeben Mont Maudit. Je to 60 m strmého ledového svahu, který už je naštěstí vyšlapán, tak to s opatrností a prázdnými střevy některých účastníků jde i s jedním cepínem bez jištění. Při zpáteční cestě toto místo slaňujeme. Následuje dlouhý traverz Mauditů zpestřený ledovou stěnkou a pak se už za stálého funění pomalu, ale jistě přibližujeme k vrchlu Mont Blancu.

Na vrchol vystupujeme s Ašíkem cca v 9:45 a naštěstí se už i vybralo počasí a můžeme se konečně kochat výhledama a dělat selfička. V závětrí za vrcholovou převějí je celkem příjemně a tak čekáme na Áňu s Marbuelem. Dorážejí asi hodinu po nás.

Dolů pak sestupujeme pohodovým tempem stejnou cestou bez větších komplikací až ke stanům. Dáváme, jak jinak než luxusní, večeři a brzo uléháme, abychom mohli zase brzo vstát, zabalit a ještě po ztuhlém ledovci přejít na lanovku.

V sobotu lanovkou dolů na parkáč, zmrzlina, pizza a hurá domů.

Dráták

Zápolení 2016

Report vítězné dvojice.

LEZECKÉ ZÁPOLENÍ NA SUŠKÁCH 10.9.2016

lezec / lezci: Drašek, Bielek
 začátek: 6.30 konec: 17.59

	věž	cesta	klasifikace	body
1.	První věž	Hopradová VIIIb	VIIIb	13
2.	Vlajková	Údolní komín IV	IV	9
3.	Smrčinová	Neznámá :)	VII	12
4.	Bílá	Šavle	VII	12
5.	Hladká	Šišni c.	VIIIb	13
6.	Alabastrová	Alab. koutek	VI	11
7.	Lucina	Piliv	VII	12
8.	Věž M. Čechého	Záp. stěha	V	10
9.	Sokolí	Minolta	VII	12
10.	HL. věž - SIBR	MÁŠKOVÁ	VII	12
11.	Věž roze. komín	Severní stěha	VII	12
12.	Kazačky	JZ Huang	III	8
13.	Babs	JV sedky	IV	9
14.	Babs	Traverťova	V	5
15.	Babc	varianty	VI	6
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
24.				
25.				
26.				
27.				
28.				
29.				
30.				
celkem				156

Výsledky Říjnovek 2016

CHLAPI

BĚH + PIVO

poř.	borec	běh		celkem	
1.	Ondra Svoboda	51:26	+0:00	62:53	+0:00
2.	Ondra Malík	55:29	+4:03	62:54	+0:01
3.	Piňďa Mareček	57:32	+6:06	64:22	+1:29
4.	Štěpán Šembera	62:21	+10:55	64:54	+2:01
5.	Míla Martinec	62:30	+11:04	67:53	+5:00
6.	Tom Pop	64:15	+12:49	68:41	+5:48
7.	Jáchula Kubeček	62:00	+10:34	71:56	+9:03
8.	Honzis Cihlo	70:40	+19:14	75:40	+12:47
9.	Míra Tůma	70:00	+18:34	75:43	+12:50
10.	Pleška Kabriel	71:25	+19:59	80:11	+17:18
11.	Lalub Petráček	67:45	+16:19	83:54	+21:01
12.	Martin Veselý	63:55	+12:29	83:55	+21:02
13.	Faďa Petráček	71:21	+19:55	85:54	+23:01
14.	Ondra Štverák	72:12	+20:46	89:00	+26:07
15.	Jarín Kaplan	85:45	+34:19	nezměřeno	
16.	Středa Šiman	81:00	+29:34	98:24	+35:31
17.	Eda	118:30	+67:04	126:00	+63:07
18.	Michal Aschermann	64:08	+12:42	ne	ne
19.	Loudis	101:50	+50:24	ne	ne

+ jel i kolo!

BĚH + PIVO - SENIOŘI

poř.	borec	běh		celkem	
1.	Milan Hrdlička	126:20	+0:00	132:39	+0:00

BĚH

poř.	borec	běh	
1.	Ondra Svoboda	51:26	+0:00
2.	Ondra Malík	55:29	+4:03
3.	Piňďa Mareček	57:32	+6:06
4.	Jáchula Kubeček	62:00	+10:34
5.	Štěpán Šembera	62:21	+10:55
6.	Míla Martinec	62:30	+11:04
7.	Martin Veselý	63:55	+12:29
8.	Michal Aschermann	64:08	+12:42
9.	Tom Pop	64:15	+12:49
10.	Lalub Petráček	67:45	+16:19
11.	Míra Tůma	70:00	+18:34
12.	Honzis Cihlo	70:40	+19:14
13.	Faďa Petráček	71:21	+19:55
14.	Pleška Kabriel	71:25	+19:59
15.	Ondra Štverák	72:12	+20:46
16.	Středa Šiman	81:00	+29:34
17.	Jarín Kaplan	85:45	+34:19
18.	Loudis	101:50	+50:24
19.	Eda	118:30	+67:04

BĚH - SENIOŘI

poř.	borec	běh	
1.	Milan Hrdlička	126:20	+0:00

PIVO

poř.	borec	pivo	
1.	Štěpán Šembera	2:33	+0:00
2.	Tom Pop	4:26	+1:53
3.	Honzis Cihlo	5:00	+2:27
4.	Míla Martinec	5:23	+2:50
5.	Míra Tůma	5:43	+3:10
6.	Milan Hrdlička	6:19	+3:46
7.	Piňďa Mareček	6:50	+4:17
8.	Ondra Malík	7:25	+4:52
9.	Eda	7:30	+4:57
10.	Pleška Kabriel	8:46	+6:13
11.	Jáchula Kubeček	9:56	+7:23
12.	Ondra Svoboda	11:27	+8:54
13.	Faďa Petráček	14:33	+12:00
14.	Lalub Petráček	16:09	+13:36
15.	Ondra Štverák	16:48	+14:15
16.	Středa Šiman	17:24	+14:51
17.	Martin Veselý	20:00	+17:27
18.	Jarin Kaplan	pořadatelská omluva	
19.	Michal Aschermann	ne	ne
20.	Loudis	ne	ne

ŽENSKÝ**BĚH + PIVO**

poř.	borka	běh		celkem	
1.	Vjeřík Petráčková	63:41	+8:16	64:54	+0:00
2.	Markuša Blechová	76:54	+21:29	84:13	+19:19
3.	Zuzka Cihlová	81:12	+25:47	85:17	+20:23
4.	Verča Jiráčková	55:25	+0:00	ne	ne

BĚH

poř.	borka	běh	
1.	Verča Jiráčková	55:25	+0:00
2.	Vjeřík Petráčková	63:41	+8:16
3.	Markuša Blechová	76:54	+21:29
4.	Zuzka Cihlová	81:12	+25:47

PIVO

poř.	borka	pivo	
1.	Vjeřík Petráčková	1:13	+0:00
2.	Markuša Blechová	7:19	+6:06
3.	Zuzka Cihlová	4:05	+2:52
4.	Verča Jiráčková	ne	ne

Reporty z metodických akcí

Následují v přílohách.

Zimní metodika

- termín:** 9.-10.1.2016
- místo:** z Lysečinské boudy v Krkonoších přesunuto kvůli nedostatku sněhu na Vráta
- zaměření:** Zimní metodika s důrazem na skialpy, laviny a jiné zimní radosti.
- školitelé:** (2) Martin Drátovský, Petr Řezka
- frekventanti:** (10) Michal Aschermann, Anna Panochová, Jan Hrnčír, Verča Jiráčková, Zuzana Matějková, Lucia Macková, Jan Remeš, Ondřej Svoboda, Vojtěch Semík, Simona Semíková
- program:** plánování túry a orientace
lavinové nebezpečí a předpověď
co zabalit do batohu
pohyb v lavinovém terénu, minimalizace rizika
záchrana zasypance vč. testu všech přítomných pípáků
bezpečný pohyb po ledovci
záchrana z trhliny + praktická výuka na půdě a na hřebeni
teoretické vyprávění o pohybu na lyžích ;)
první pomoc
- průběh:** Instruktoři se snažili, abychom byli všichni vytaženi z trhliny a nalezeni pod lavinou. K dispozici bylo několik druhů lavinových vyhledávačů, spousta metodických pomůcek a hlav pomazaných.
- Byl to náročný víkend, kolem Vráta to lavinama jen hvízdalo a ani byste nevěřili, kolik zrádných trhlín je v dosahu.
- Nadto se upletlo několik metrů svetrů.
- Video záchrany z trhliny na hřebeni Suchých skal a fotky dostupné na oddílových stránkách.
- fotografie:**

První pomoc

termín: 15.4.-17.4.

místo: Vráť

zaměření: Základy první pomoci, primární vyšetření a laická záchrana, transport zraněného, ...

škoolitelé: (2) Ondřej Rennét, Martin Drátovský

frekventanti: (11) Zdeněk Staněk, Olga Slavíčková, Alexandr Makar, Štěpánka Makarová, Anna Makarová, Lucie Růžková, Markéta Floriánová, Petr Řezka, Martina Řezková, Martin Mazurek, Lucie Prokopenková

program: teoretický úvod
základní vyšetření a život zachraňující úkony
transport raněného a fixace v terénu
procvičení naučeného v simulovaných situacích

průběh: Vyšetřovalo se a zachraňovalo do totálního vyčerpání, a to staří i mladí, a dokonce i ti nejmenší. Hlavní důraz byl kladen na procvičování základního vyšetření a život zachraňujících úkonů.

Dráták předvedl neuvěřitelné množství fixačních a transportačních postupů.

Bylo to super, velké díky patří všem zúčastněným a hlavně a zejména zkušeným instruktorům a svítícím pannám. Instruktor záchranář byl s průběhem akce spokojen, tak snad se nám ho podaří uhnat i na další ročník ;)

fotografie:

Skalní metodika

termín: 4.6.-5.6.
místo: Vráť
zaměření: Správné a bezpečné lezecké činnosti nejen na nadcházející horoškolce. Jištění, slaňování, dopomoc druholezci vzhůru i dolů.

Pro všechny instruktory na horoškolce bylo zaškolení a pochopení postupů povinné. Sloužilo pro sjednocení postupů v rámci výuky a základní ověření metodické úrovně horoškolcových instruktorů.

škoolitelé: (2) Martin Drátovský, Petr Řezka

frekventanti: (6+3) Zdenda Staněk, Tomáš Pop, Michal Aschermann, Veronika Jiráčková, Vojtěch Semík, Tomáš Sháněl, v úrovni pomocný instruktor později: Zuzkačka Matějková, Žofka Matějková, Kuba Zachystal

program: Program byl koncipován ve dvou úrovních. Na metodickém víkendu všichni úspěšně absolvovali vyšší úroveň, na individuálním doškolení později se někteří proškoolili pro úroveň nižší.

pomocný instruktor

materiál, sedací a prsní úvazek nebo celotělový úvazek, přilba
partner check

uzly (osmičkový, lodní, poloviční lodní, alpský motýl, dračí smyčka
na středu lana, dvojitá rybářská spojka, vůdcovský, symetrický
a asymetrický prusík)

instruktor

totéž jako pomocný instruktor a navíc:

přímá, nepřímá a polopřímá metoda jištění

správné používání jisticích pomůcek pro jištění prvolezce i
druholezce včetně blokování a spouštění

organizace stanovišť (kruh, z lana, ze smyc, prodloužení štandu
lanem)

slanění (návěk slaňování s nováčky, slaňování při lezení)

průběh:

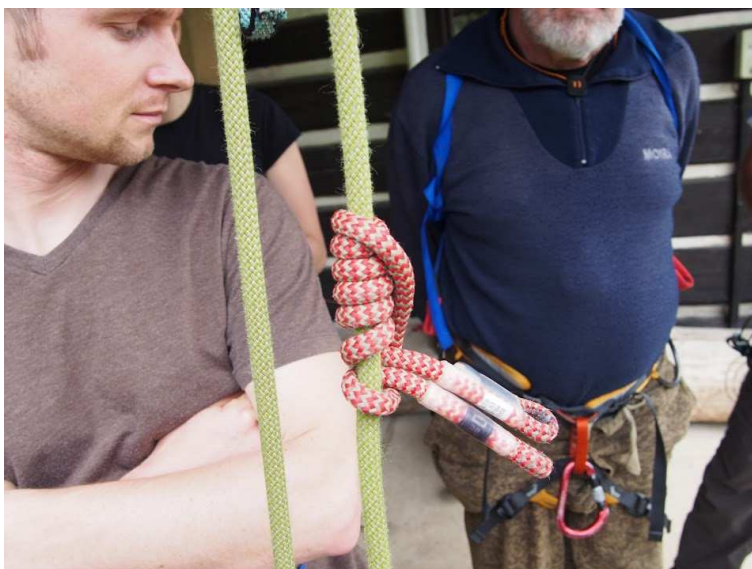
Ač jsme si všichni mysleli, že všechno děláme dobře a nejlíp, přesto jsme zjistili, že leccos jde výrazně lépe. Dráták vše skvěle vysvětlil a předvedl a my si to všechno vyzkoušeli. Správné jištění, používání materiálu a štandování pro nikoho již nebude problém.

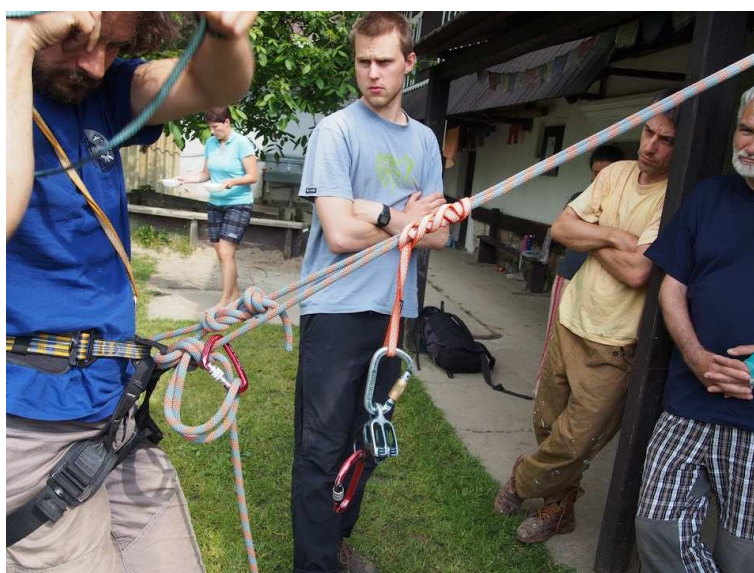
Každý si vyzkoušel navázání do kombinace bederní + prsní úvazek přímo i nepřímou a vyladění délek jednotlivých pramenů. Ladili jsme i navázání na dětské celotělové úvazky.

Vybudovali jsme štandy s různými variantami jejich provázání a zajištění pro případ selhání jednoho bodu, včetně štandu obhozením skalního hrotu lanem.

Vyzkoušeli jsme si polohování při prodloužení štandu lanem a následné dobírání druholezce.

fotografie:

Horská metodika

- termín:** 15.-16.10.
- místo:** Bořeň (stany na louce u Bořně)
- zaměření:** Metodická akce zaměřená na vícedélkové a horské lezení.
- školitelé:** (3) Martin Drátovský, Michal Aschermann, Petr Řezka
- frekventanti:** (2) Veronika Jiráčková, Adam Fiala (Hobbycentrum)
- program:** Základní pravidla při lezení v horách a vícedélkových cestách (vybavení, navazování, ...).
Strategie postupu.
Budování stanovišť.
Postupové jištění.
Jištění a dobírání.

průběh: V pátek večer nás zaskočilo stádo krav na louce, kde jsme chtěli spát. Nezbylo nám proto než zakotvit pod BTS před ohradou. Dali jsme si bohatou večeři, kterou nikdo krom Ašíka nečekal, že se podaří spořádat. Druhý den jsme museli vše sbalit a popojet vozem ke skalám.

Sobotní počasí vyžadovalo celé muže i celou ženu. Byla kosa a chvílemi přšelo, nácvik proto proběhl v pravých horských podmínkách. Procvičili jsme si navázání na kombinaci bederního a prsního úvazku, vyzkoušeli založit mnoho standů v lepších i horších podmínkách a následně jsme si přelezli pár cest na Biskupskou stolicí a Skautskou věž, kde jsme procvičili zakládání postupového jištění, budování standů a jištění.

Večer jsme se zpět přesunuli do prostoru vymezeného ohradníkem, oplocením BTS a polem. Vybudovali jsme tábor a opět dali bohatou večeři, kterou nikdo krom Ašíka nečekal, že se podaří spořádat.

V neděli jsme vyrazili již bez metodických ambicí pouze za lezením na Střední jižní pilíř a Levý jižní amfiteátr. V průběhu dopoledne se k nám přidaly děti z Hobbycentra. Postupně se natolik oteplilo, že se probraly k životu i zazimované berušky a jak cítily volání jara, byly k neudržení a v tisících kusech nalítávaly na skálu, bundy, obličej. Tolik berušek v průběhu jednoho lezeckého dne ještě nikdy nezahynulo. I nejzkušenější z borců přiznal: "To jsem ještě nezažil." A dodal: "vole."

Na kurzu byl mírný převis instruktorů nad frekventanty, nicméně i instruktoři si musí své vzdělání doplňovat a prohlubovat. Navíc jsme si k tomu ještě pěkně zalezli a objevili horský charakter Bořně. Znělec tam skvěle zní a formuje krásné cesty, které by se daly spojit i do slušného horského výkonu v několikadélkovém lezení.

fotografie:

